

Неговия гласъ билъ послѣдний, и рѣшението, предложено отъ него, послужило като окончателна резолюция на събора. Св. апостолъ Иаковъ велъ най-строгъ подвижнически животъ: не пилъ ни вино, ни спиртни напитки и се въздържалъ отъ месо. Дрѣхитѣ му биле ленени: вълнени дрѣхи никакъ не носилъ. Той ималъ обичай да се уединява на молитва въ храма (иерусалимскій) и тамъ стоялъ на колѣни и се молилъ за своя народъ. Той тѣй често се простиралъ на земята въ врѣме на молитва, щото кожата на колѣнитѣ му одебелѣла. Служението негово било трудно мѣжду сбирщина отъ най-зли врагове на християнството; нѣ той постигалъ съ такова благоразумие и сириведливостъ, че него уважавали дълбоко не само християнитѣ, нѣ и Иудеитѣ го наричали подпора на народа и праведникъ. Като служилъ въ длъжностъ иерусалимскій епископъ 30 години, той распространилъ и утвърдилъ святата вѣра въ Иерусалимъ и по всичка Палестина.¹⁾ Мнозина отъ Фарисеитѣ се обръщали къмъ вѣрата само по едно довѣрие на апостолскитѣ слова. Повѣровалитѣ се показали на число тѣй много, щото враждебнитѣ на християнството книжници захванали да се опасяватъ, да не би всичкийтъ народъ да се обърне къмъ Христа. Тий се рѣшили да се възползуватъ отъ мѣждуврѣмнето при отиванieto на прокуратора Феста и дохожданieto Албиново на негово мѣсто (62 г. под. Р. X.) за това, да склонатъ Иакова да се отрѣче отъ Христа, или да го умъртвятъ. Първосвященникъ въ това врѣме билъ безбожний Саддукей Аначъ. Св. апостола вѣскачили на стрѣхата на храма и съ лъсть го попитали: „Праведниче, на когото по сираведливостъ тѣй до вѣряваме, до кога тоя народъ ще бѣде въ заблуждение, вѣровайки въ Иисуса, който билъ распятъ? Съобщи ни учението за Распятия?“ Иаковъ, като си възвисилъ гласа, отговорилъ: „Що питате мене за Иисуса? Той сѣди на небесата отъ дѣсно на всевишната Сила и пакъ ще дойде на облацитѣ небесни.“ Мнозина отъ нахождащитѣ се на площадъта християни извикали: «*Осанна Сину Давидову!*» А първосвященникитѣ и книжниците извикали: „О и самийтъ праведникъ е въ заблуждение“ и бутнали исповѣдникътъ Христовъ на земята. Св. апостолъ като се повдигналъ на колѣна, захваналъ да се моли: „Господи! прости имъ; защото незнаятъ

¹⁾ Когато св. апостолъ Павелъ въ послѣднето свое дохождение посѣтилъ апостола Иакова, то въ това врѣме се събрали при него пресвитери и за успѣха на християнската проповѣдь мѣжду Евреитѣ предали му слѣдующитѣ слова: „видишъ ли, брате, колко хилйди отъ повѣровалитѣ Иудей и всички сж ревнителы на закона.“ (Дѣян. 21; 20.)